Mysore Agricultural University Bill 1973
Motion to consider
(Debate Contd.)

ಶ್ರೀ .ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಲು ನಾಯ್ಡು (ಶಾಂತಿ ನಗರ): —ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಿಲ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 80 ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿವೆ. 30 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಸ್ ಪದವೀಧರರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಐದು ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಪದವೀಧರರು ಹೊರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಮಿಷನ್, ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಹಾಗೂ 1962ರಲ್ಲಿ ಯು. ಎಸ್. ಎ. ಟೀಂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈಗಿನ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗಿರಬಾರದು, ಪಿಕ್ ಅಪ್ Pick up the Bunch ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ Job oviented ಜಾಬ್ ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಎಜುಕೇಷನ್, ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ದೇಶ. ಆದರೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ, ಅಂದರೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಬರಹಗಾರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

We are still using rough and old crude rusted instruments in our agricultural operations. ಹೀಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ university ಇರ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ ಎಂದು ಈ, ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ. Prof. Ranadhawa (ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ರಣಧ್ವ) ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂದು

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ಬೇಕಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರಹ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಾವು ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು; ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ, ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಟನ್ ಸಾಯಿಲ್ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶ. ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಟನ್ ಸಾಯಿಲ್ ಪ್ರದೇಶ ಏನಿದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಜ ವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊಡಗು, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಇಂಥ ಕಡೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ವಾದುದು.

2-30 P.M.

ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೀಟ್, ಷುಗರ್ ಕೇನ್, ಕ್ಯಾಷ್ಯೂ ನಟ್ಸ್ ಇಂತಹ ಬೆಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರೀಸರ್ಚ್ ನಡೆಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹೆಬ್ಬಾಳ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಇಂಡೋ ಡೇನಿಷ್ ಪ್ರಾಜಿಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಫಾರಂ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಡೇರಿ ಫಾರಂ ಸಹ ಮಾಡ ಲಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಡೈರಿ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಟಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂಗಳು ಒಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತರಹದ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. 1950ರಲ್ಲೇ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಕಾಲೇಜು ಒಂದು ರಚನೆಯಾಗಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಾಟನ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಕೀಂಸ್‌ಗಳು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಕಾಟನ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಶ್ಯಕ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಸ್ಥಳ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ 'ಮೈಟ್ ರೆವೆಲ್ಯೂಷನ್' ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ರೀಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಒಂದು ಅಗ್ರಿ ಲ್ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ರಿ ಕಲ್ಚರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟರುಗಳು ಇಂದು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಲು ನಾಡುು)

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ :

Unemployment of Agricultural Graduates including Horticulture :	— 3745
Agricultural Engineering Graduates :	— 975
Vetarinary and Animal Husbandry :	— 1050
Fisheries :	— 275
Rural House Science :	— 175

ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಗ್ರಾಜುಯೇಟರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ಟ್ರೇನಿಂಗು ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಟ್ರೇನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಮತ್ತು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈಗೇನೋ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಟಾನಮಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅಟಾನಮಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಇವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲು ಇದರಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಸೈನ್ಸ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟರುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಅಕಾಡಮಿಕ್ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎರಡು ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೂಡಾ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಿಲ್‌ನ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಇದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಸಾಗುವವರೆಗೆ ಈಗಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರುಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಹೊಸ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಾರದು ? ಇದರ ಬಗೆ

ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮಗೆ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇದ್ದಾಗ ಇದ್ದ ಇಂಪೀರಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪದ್ಧತಿ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಹಿಂದೆ ಅವರು ಬರೀ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಟ್ರೇನಿಂಗು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ವಿನಹ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಅನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಯಲ್ಲೇನೋ Biggest Agricultural country under the Sun ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಎರಡರಷ್ಟು ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಮೈಜ್ಞಾನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಕೆಲವು ಕಮಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ರವರ ಕಮಿಷನ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಕಮಿಶನ್‌ನವರು ಆಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸಹ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಕ್ತಿ ಸಹ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಜ್ಞರು, ಅಂದರೆ ಬಾಟನಿ ಹಾಗೂ ಜುವಾಲಜಿ ಇಂತಹ ಫಾರಿನ್ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಂತಹವರು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಯಾವ ಹೊಸ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸ್ಪೆಷಲೈನೇಷನ್ ಹಾಗೂ ಪ್ಲಾನಿಂಗು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಧಾನವಾದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇದರ ಮೂಲಕ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ನಾಲ್ಕಾರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಫಾರಸ್ಟು ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಎಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದು,

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಲು ನಾಯ್ಡು)

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಜೂನಿಯರು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂದು ಲಚ್ಚರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡುಗಳು ಬಹು ಕಮ್ಮಿ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಇದನ್ನು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಲೆವಲ್‌ನವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ.

This is an age of specialization and Planning. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ತರಬೇತಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಸೆಮಿನಾರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹಳ್ಳೀ ಕಂದಾಚಾರದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಾರದು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಕ್ರೂಡ್ ಮೆಥಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೂತನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಧಾರಿತವಾದ ಬೀಜಗಳು ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ರಣದ್ವಾರವರು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಆಗಲು, ಬಹುವಾಗಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರುಗಳಿಗೂ ಬಹು ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್‌ಬೆಂಡ್ರಿ, ಫೀಷ್‌ರೀನ್ (Agriculture, Horticulture) ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಲು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರುವಂತಹ ತಜ್ಞರೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಈಗೇನೋ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ರೈತರಿಗೆ

ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್‌ಚರು, ಫ್ರೂಟ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್, ಇವುಗಳನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಇಂತಹ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಅಂತಹ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಲು ಇಂಡಿಯನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಹಾಗೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ನೇಗಿಲಯೋಗಿ ಹಾಗೂ ಅನ್ನದಾತಾ ಎಂದು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಹಿತ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಇನ್‌ಕ್ರೀಸು ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಕ್ರೂಡ್ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಚಾನ್‌ಸಲರ್ ಆಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲರು ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತೇನೋ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್ ಪಾಟೀಲರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯವರು ಬರಬಹುದು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಕೂಡ ಬಹು ಕಮ್ಮಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಎಜುಕೇಷನ್ ಲೆವಲ್, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೆವಲ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ರೆಕಗ್ನೈಸು ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರದ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಪ್ರೋಚಾನ್‌ಸಲರ್ ಆಗಿರಬಹುದು ನಾಳೆ ಬೇರೆಯವರು ಬರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷಿಷೆನ್ಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಲು. ನಾಯ್ಡು)

ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ ಐದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ, ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಪವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಕೆಲವಾರು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಮಾಲ್ ಫಾರ್ಮರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವರ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಜನ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇವರು ಅನುಸರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಯಾರು ಈ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದಂಥ ಪೊಲೆಟಿಕಲ್ ಸಫರರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು, ಮೆಂಬರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇತರೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಬಿ. ಎ, ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಪದವೀಧರರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಪದವೀಧರರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಕ್ಯಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯಿಂದ 3 ಜನರು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ವಿರುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮದು ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಜ್ಯ. 3 ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಾ : ಕೋಲ್‌ಮನ್ ಅವರನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪಿತಾಮಹ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರು ಸಹ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಟಿ. ಜಿ. ರಾಮಯ್ಯರ್ ಎಂಬುವರು ಸಹ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಹೆಬ್ಬಾಳದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಇತ್ತು. ನಂತರ ಅದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಾಯಿತು. ಈಗ ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಿದೆ.

The USAID Team Report of 1962, which led to the establishment of the present Agricultural University at Hebbal, had recommended establishing two Agricultural Universities simultaneously, one at Hebbal and another at Dharwar, considering the needs of the State.

> "Still a further alternative would be the development simultaneously of two Rural Universities one at Hebbal and one at Dharwar. The last alternativs is attractice in that it would satisfy several immediate objectives."

ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಪದವೀಧರರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಫ್ರೂಟ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ, ಆರ್ಟಿಕಲ್ಚರಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಕುರಿ ಮತ್ತು ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಮೀನು ಸಾಕಾಣಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಡೈರಿಯಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಾಣ ಮತ್ತು ಪಂಜಾಬಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, (ಹೊಸನಗರ): ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನಭಾಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯವರೇ, ಇವೊತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿಮಂತ್ರಿಯವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಿಲ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಠಾರಿಯವರು ಏನು ಒಂದು ಕೂಲಂಕುಶವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ, ಅದರ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತಾದರೂ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್)

ಬಂದಾಗ ಕಪ್ಪು ಮಸಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಕ್ಲಾಸಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲೇಬಲ್ ಹಚ್ಚಿ, ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಳಿಯುವ ಕೆಲಸ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಇಡೀ ಬಿಲ್‌ನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮರೆತು ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗಾದರೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರ್ ಹುದ್ದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆದ ಹುದ್ದೆಯೇನು ? ಅವರೇನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇನು ? ಯಾರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪ್ರೊಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುವಂತಹ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಅದು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಲ್ಲವೇ ? ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮೇಲೆ ಏನು ಲಗಾಮು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದರೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುವಂತಹ ಜನ ನಾಯಕರು ಜನತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಏಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಏಳಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾ ಕುಂಠಿತವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರ್ ಹುದ್ದೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಮಾಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರ್ ಹುದ್ದೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿ

ನೋಡಿಕೊಂಡ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಪೀಡಿತರಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾವುದೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಕೇವಲ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಕಣಜ ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಒಂದು ಹೆಸರು ಹೋಗಿ, ಇಂದು ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಜಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದಿರುವುದು. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಣತರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಹೋದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸೀಮೆಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಕಳೆ ಬರುತ್ತದೆ, ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ ಬೆಂಕಿರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ, ದೆವ್ವ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೈತರು ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಜ್ಞಾನ, ಅಂಧಕಾರ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಯಾವ ಗುರುತರವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿ ಹೋಲ್ಡರುಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಪದವೀಧರರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ನಾಳೆ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವ ಜನಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಿಯಾಂಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಓದಬೇಕು, ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ಶೀರನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್)

ಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು; ಎನ್ನುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರಕೂನನ ಕೆಲಸವೋ, ಡಿಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರೋ, ಅಥವಾ ರೀಡರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಓದುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನು ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದಾದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಇವೊತ್ತು ಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಏನಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಡಿಗ್ರಿ ಹೋಲ್ಡರುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾರಕೂನನ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೆಲಸಕ್ಕೋ ಬಿ. ಎ, ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಮುಂತಾದ ಡಿಗ್ರಿ ಹೋಲ್ಡರುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ಆ ರೀತಿ ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಎ. ಜಿ. ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೊ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಪರ್ಮಿಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕಾಂಬಿನೇಷನ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಊಹೆ ಮಾಡಿ ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಓದಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಅರಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೀ ಪಶು ಸಂಗೋಪನಾ ವಿಚಾರವಾಗಲೀ, ಮಿನುಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಲೀ ತಮಗೆ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಓದಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದಾದರೆ ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಂದ ಯಾವ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ದೇಶದ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೇಕಾಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್:— ಈಗ ನಾವು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯ 11ನೇ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿ

ಕಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶ್ರೀರನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ :— ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಿಂದ ಇಂಥಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅಗ್ರಿಕಲಚರಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಆಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಂದ ಸಮಾಜ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಅವನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರೈತ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪದವೀಧರನಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯೂದ ರೈತನಿಗೆ ವ ವಸಾಯದ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಅವನು ಆ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗದೆ ಟೈಟ್‌ಪ್ಯಾಂಟ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲೋ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬಿ ಎಸ್‌ಸಿ. ಎ. ಜಿ. ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾನು ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಣಿಪಾಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಆಲ್ಲಿಂದ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ರಿಜಲ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ರಿಮೈಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅದರ ರಿಜಲ್ಟ್ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ರಿಜಲ್ಟ್ ಅನ್ನು ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ರಿಜಲ್ಟ್ ಅನ್ನು ಬೇಗ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅವನು ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆದರಂತೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸಾಯಿಲ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯ್ಡು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ರೈತರು ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಮಣ್ಣಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರಿಜಲ್ಟ್ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್)

ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಬಂದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸರಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಲೀ, ಔಷಧಿಯೂಗಲೀ ಅಥವಾ ಬೀಜವಾಗಲೀ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯೂಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮೂಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಏಂಬುದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು. 100 ಕ್ಕೆ 20 ಜನ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮೂಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಬಹುತೇಕ ರೈತರು ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಏನಾದರೂ ಹೊಲಕ್ಕೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದರೆ ಜಮೀನು ಪೂರಾ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇಂಥ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ತಲಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗವಾದೀತು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಸಹ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರು ಕೇವಲ 10 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಹ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ, ಮಗ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಶಿನುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರೋಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಚುಮುಕಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲೇ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತಿತರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಇರತಕ್ಕಂತಹ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇಂಥ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

3-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ರುದ್ರಪ್ಪ (ನಕಲೇಶಪುರ) :— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 70-80ರಷ್ಟು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವೆಂದರೆ, ಬರೀ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂತಹ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಹ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೆಬ್ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಹವೆಗೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಗುಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ದಡ್ಡರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರೈತರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೋಸ್ಕರ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಫೇಕಲ್ಟೀಸ್ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್, ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡರಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ರಿ, ಫಿಶರೀಸ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಮರೆತ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಮಲೆನಾಡು ಭಾಗ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಟೀ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ 65 ಪರಸೆಂಟುಗಳಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಕೂಲಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. 7 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಬರುತ್ತದೆ; 33 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಿದಂತಹ ಫೇಕಲ್ಟೀಸ್‌ನೊಳಗೆ ಈ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ನನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಏಲಕ್ಕಿಯು ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಏಲಕ್ಕಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ತರಗತಿಯದ್ದು. ಆದರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಸಕಲೇಶಪುರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಏಲಕ್ಕಿ ಬಹಳ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಅತೀ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯದ್ದು. ಇವತ್ತು ಇದರ ಬೆಳೆ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ರೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಫೇಕಲ್ಟೀಸ್‌ನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಮಲೆನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಮೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪ್ರೇ ಮಾಡಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಜಾಳೆ ಹೊನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಫಾರ್ಮ್ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಬೆಳೆ ತೆಗೆದುದರೆ 8-10ರಷ್ಟು ಪಟು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಫೇಕಲ್ಟೀಸನ್ನು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಟಾನಮಸ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊ ವ್ಯಾನ್ಸ್‌ಲರ್ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಅಟಾನಮಸ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರಿಗೆಲ್ಲ ಏನೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮ್ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಯಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೀಜೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಯಾವ

ಯಾವ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಛಾನ್ಸಲರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರೊ ಛಾನ್ಸಲರ್ ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಏನು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರ್ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆಡಳಿತ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಅತಂಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರೊಛಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ಯಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಐತಕ್ಕ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಸಲಹೆ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಛಾನ್ಸಲರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಲಹೆ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರೊಚಾನ್ಸಲರ್ ಅಧಿಕಾರ ಏಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರ ವಯಸ್ಸು 60 ಇರಬೇಕೆಂದು ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ವಯಸ್ಸು ಬಹಳ ಇದೆ. ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರದು 60ಕ್ಕೆ ಅವರ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿರ್ಗಮನ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಹ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಇಂತಹವರು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಟ್ ತರಹ ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೀಜೆಂಟ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಮೋಷನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇದನ್ನೇನಾದರೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯು. ಜಿ. ಸಿ. ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಿಸರ್ಚ್—ಇವೆರಡು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಅವು ಸಹಾ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟ್ ಬೇಕಾದರೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸ್ಕ್ರುಟಿನಿ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ವಾಪಸ್ಸು ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಆಗಿರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಇಮೇಜ್ ಪ್ರಿಸ್ಟೇಜ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಬೇಕು. 1916ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರನ್ನು ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದಂತಹವರನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕರೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಜೇಂದ್ರನಾಥ್‌ಸೀಲ್ ಅವರು ಬಂಗಾಳದವರು. ಅವರು ಮೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷಾರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇವರ ದೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸ್‌ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಆಗಬೇಕು, ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೇಶದ ಶಾಸಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕಡಿಮೆ ಇರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅದೇ ರೀತಿ

ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್, ರೀಡರ್ಸ್, ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಎಫೆಕ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಬಹಳವಾಗಿ ನಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಶೇಕಡಾವಾರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮರ ಮುಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಆದರೂ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ದಿವಸ ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಈಗ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಎಷ್ಟು ಇರ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ತಡಗಟ್ಟಬೇಕು. ಈಗ ಇಂಡಿಯನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಿಸರ್ಚ್ ನವರು ಮಾಡಲ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ತಯ್ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮರೆಯ ಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಆ ಫ್ಯಾಕಲ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಾರೈಸಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI SUBHASH ASTURE (Bhalki).—Madam Speaker, while supporting the Mysore State Agricultural Universities Bill, 1973, presented by the Hon'ble Minister for Agriculture, I would like to say a few words with regard to the establishment of one more Agricultural University at Dharwar. In the Radhakrishnan's University Education Commission Report, it is clearly stated that much importance should be given to the Agricultural University, apart from the traditional Universities, for imparting education, carrying out research and taking agricultural science to the rural areas. In the Kothari

(SRI SUBHASH ASTURE)

Commission Report also an important recommendation has been made regarding polarising agricultural science in the rural areas and to educate the young farmers who are not in a position to obtain a degree in Agriculture. Keeping these recommendations in view, I feel that one more Agricultural University in the northern part of the State is essential. If we take the geographical conditions, crop pattern and rain-fall of our State into consideration, we can broadly classify our State into two zones, (1) southern zone and (2) northern zone, and the crops grown in these regions are quite different. In the southern region rice is commonly grown by irrigation sources and in some parts rain-fed crops are grown. In the northern region rain comes in the months of September and October which facilitates only kharif crops such as jowar and other dry crops. Taking this aspect also into consideration, one more Agricultural University specially in the northern region is essential to conduct research and extension of agricultural facilities to the people of north-karnatak areas.

It is my personal experience that when the Tungabhadra project was constructed and the people of that area got the facilities of canal water they were quite ignorant of making use of that water. This ignorance on the part of the people of that area resulted in huge migration of farmers from Andhra Pradesh, and today we see so many people who migrated from Andhra as permanent agriculturists in that area. In our State many big projects like Malaprabha, Ghataprabha, Krishna and other minor irrigation projects are coming up. Unless we train the people with regard to the use of these canal waters and educate the people by establishment research stations, it will not be beneficial to the people of that area. Keeping this aspect also in view, I feel that one more Agricultural University is very essential in some or the other part of north-Karnatak.

In Dharwar there is already one Agricultural College with all the facilities, equipment and huge land under its possession for conducting research and practical work on fields. As such if we have an Agricultural University at Dharwar by upgrading the existing College or converting the same into an University with additional facilities, it would benefit the farmers of the area to a great extent. The Hyderabad Karnatak area is quite backward in education, especially in agricultural sciences. Even after 25 years of independence; the agriculturists in those areas are used to the good old traditional methods, and the new techniques of agriculture and mechanism of agriculture has not touched these people. Ours is a drought affected area. There is no rain-fall since three years. If we take the data of rain-fall for the last 10 years in Bidar District, the rain-fall has come down to 8 to 10 inches from 41 inches in 1950, and the agriculturists are suffering a lot. Therefore it is very essential to teach them to make economic use of the available waters as also to change the crop pattern in the changing climatic conditions. I suggest that there is need for one more Agricultural University to be located in the northern area, one Agricultural College at Raichur, two Agricultural Schools in Gulbarga District, one Agricultural School in Bidar District and one more Agricultural School in Raichur District. I am sure the Hon'ble Minister for Agriculture who comes from that area will realise the need and he will be kind enough to upgrade the existing Agricultural School in Raichur into a full-fledged Agricultural College. Except a few industries in the State, our basic economy is based on agriculture and are agro-based industries in one or the other way, for instance cotton textiles, jute industry, canning of fruits, etc. In order to provide raw materials to these industries also, our agricultural system should be refashioned on modern lines based on climatic conditions, and for this research centres and colleges are essential.

The present Agricultural University situated at Bangalore has come to a saturation point, and it is very

(SRI SUBHASH ASTURE)

difficult to manage the existing research centres and colleges under this University. Therefore, there is need for one more Agricultural University.

MADAM SPEAKER:—The hon. member may continue his speech after recess.

The House will now rise and meet again after half-an-hour.

The House adjourned at thirty Minutes past three of the clock and reassembled at four of the clock.

Madam Speaker in the Chair

STATEMENT OF THE CHIEF-MINISTER

Re: The news-item on the behaviour of a Minister of State.

SRI D. DEVARAJ URS (Chief Minister): I wish to make the following statement.

On 18-5-1973, at about 11-30 A.M., the Hon'ble Minister of State for Home, Sri R. D. Kittur, telephoned to the Deputy Commissioner of Police, Law & Order, Bangalore City and requested him to meet him at his residence. Accordingly, the Deputy Commissioner of Police proceeded to the residence of the Hon'ble Minister and met him there.

The Minister told the Deputy Commissioner that on his return from Delhi he had found one Miss Sumitra Desai, said to be from Bombay, staying in his house. The Minister told the Deputy Commissioner of Police that he understood from Miss Sumitra Desai that one Miss Padma